

изиграхъ комедиѣтъ съ г. Хитрово, господина Гребеля го по-
блазни дано мене той на негово мѣсто въ Софіѣ, Въ това
врѣме той бѣ отишелъ въ Росіѣ и тогазы дѣйствително беше
взело да ся поговарва, че може да мене за агентинъ въ Софіѣ.
Консерваторската клика, като не го познаваше, и, като ся боеше
да не бы да е заразець съ нѣкакъвъ либерализъмъ отъ насъ
въ Пловдивъ, а още да не бы да послѣдува политикѣтъ на
Хитрово, побърза чрѣзь интригѣтъ си да го отстрани и чрѣзь
вѣстникѣтъ си да го компрометира, както за друго тѣй и за
това, че былъ ужъ протестантинъ или протестанствующъ, — безъ
да прѣмыслеать окаянитѣ, че съ това тѣ нападахъ и на дър-
жавнѣтъ главѣ, който е такожде протестантинъ. Между това г.
Кребель ся върнѣ отъ Росіѣ чрѣзь Софіѣ. Види ся, че и
принцъ Батембергъ не ся е отнесълъ толкозы вѣжливо съ него;
защото въ пѣтътъ на отиваннето му къмъ Пловдивъ, въ началото
на миншлый Августа, нме, двама вѣтреници, така да кажъ,
срѣщнѣхмы ся, какъ-разъ, въ селото Вѣтрень. Тогазы чюхъ азъ
отъ него, какво говореше той за принцъ Батемберга. А сега,
ако той сериозно говори друго и съвсѣмъ напротивъ, както
човамъ; то азъ немогъ да го считамъ за сериозенъ човѣкъ, че
за дипломатъ не знаѣ.

Освѣнь тога нѣкои случкы въ Пловдивъ малко го прѣ-
порѣчватъ въ деликатность, който азъ въ невѣжеството си
считамъ за едно отъ прѣимуществовата въ общѣтъ дипломатѣ;
— не е поне, като мене, да казва на копаниѣтъ копаниѣ, че
всякой да го мрази и да го отбѣгва; но както пеперудата отъ
цвѣтъ на цвѣтъ и той, като дипломатъ, отъ лѣжѣ на лѣжѣ,
днесъ съ едно, утрѣ съ друго, заслужилъ е името «большой
вѣтреникъ.» И дѣйствително отъ нѣкое врѣме азъ съмъ гледалъ
и не съмъ можалъ да съзрѣ у мойтъ Вѣтреникъ събѣседникъ
нѣщо обмыслено. Признавамъ, че у него нѣма нищо злонамѣрен-
но, но за то нѣма и нищо както трѣбва осмыслено; той даже
повечето си работы все съсъ добро намѣрение захваща, но гы
кара все кутрица и на приумицъ: тѣй щото всякога почти тѣ
излѣзватъ както не бы гы желалъ той и както не бы трѣбало.
Но що да ся прави? прѣдстои пакъ отъ край да ся захваща
да ся работи; а такыва дѣйци, знаете, сж и неуморны. И ще
работи той дѣятелно и неуморно, и ще свърши, като открие въ
Источнѣ Румелиѣ, както Лишинъ въ Българіѣ, нихилиеты и